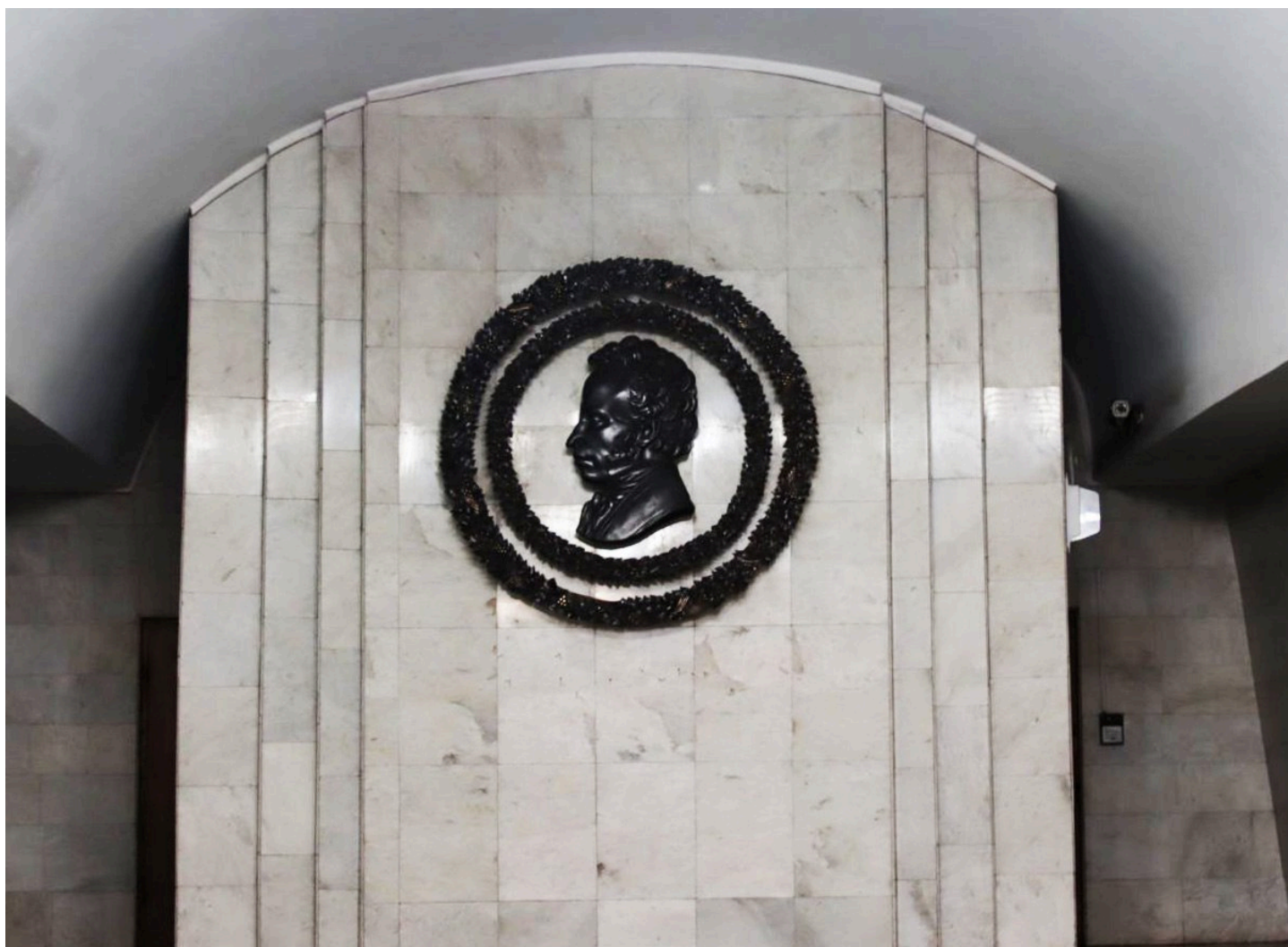

Гвара Медіа > Тексти > Інтерв'ю >

Жаннета Соловйова: деколонізація, кохання та спогади

Уляна Круча - 31 Жовтня 2023 | 15:54

У вересні активісти написали звернення до Харківської міськради з вимогою демонтувати барельєфи із зображенням Пушкіна на станції метро з аналогічною назвою. У жовтні вірші російського поета з керамічних медальйонів, що прикрашали стіни станції, стерли. Ми попросили прокоментувати ці події Жаннету Соловйову, мисткиню, яка у 1983 – 1984 роках разом з чоловіком створила та монтувала декор станції метро Пушкінська.

Барельєф Пушкінська / Фото: Уляна Круча, Гвара Медіа

Жаннета Соловйова — радянська та українська художниця-керамістка, заслужена художниця України. Народилась у 1941 році в місті Фастів. Художню освіту отримала у Харкові, тут й провела більшу частину свого життя.

Жаннета Соловйова / Фото: Фото: Уляна Круча, Гвара Медіа

Після повномасштабного вторгнення Жаннета вирішила залишитися в місті, до якого «прикипіла душею і тілом». 80-річна жінка перебралась у «більш безпечне» приміщення своєї майстерні, де зараз проживає й творить разом із собачкою. Нещодавно відбулась виставка Соловйової «Зворотній відлік». Усі роботи створені під час великої війни та присвячені плеканню Перемоги.

Жаннета Соловйова у майстерні та зі своїми роботами на виставці / Фото: Уляна Круча, Гвара Медіа

Кохання та наснага

Жаннета Георгіївна не любить спілкуватись із пресою. Каже, що деколонізація станції метро Пушкінської для неї — занадто особиста тема.

— Нам з Євгеном [Євген Джолос-Соловйов — *прим ред.*] було 42-43 роки. Ми вже відбулися як митці та були готові до такої роботи. Цей проєкт був для нас не шансом самореалізації, а можливістю зробити подарунок Харкову — місту, з яким пов'язані наші долі та особисте щастя. Ковані елементи барельєфів ми робили власним коштом, замовляли їх у нашого друга з Миколаєва — дуже талановитого коваля. Ці деталі покривали спеціальним графітом, щоб метал не іржавів від часу та вологи.

Барельєф на станції метро Пушкінська / Фото: Уляна Круча, Гвара Медіа

На станції є 24 настінних медальйони, розташовані на висоті більш ніж два метри. Я особисто за кожен з них влила по 2-3 відра цементного розчину. Повірте, для жінки моєї статури то є вкрай непросто навіть фізично. Але під час роботи відчувалось таке натхнення, що ми не звертали уваги ані на перенапруження, ані на втому.

Якщо чесно, не дуже любила відвідувати цю станцію. За десять днів після відкриття ми з Євгеном приїхали подивитися на свою роботу та на реакцію людей. А там, на одному з медальйонів, вже хтось відбив бутон у квітки. Я дуже засмутилася через це — плакала день поспіль. Розумієте, ми так старалися, хвилювалися, стільки суперечок точилося навколо кожного ескізу... Я сприйняла це як вандалізм.

Подобається матеріал? Долучайся до [Спільноти](#) читачів та допомагай нам розповідати більше важливих історій

очі, здається, стають вологими. Тоді вона бере паузу, робить ковток чаю і впевнено продовжує свою розповідь.

— Якщо за результатом реконструкції ковані елементи зніматимуть, я б попросила керівництво метрополітену повернути їх мені. Бо для мене це цінна річ, сповнена спогадами.

Барельєф на станції метро Пушкінська / Фото: Уляна Круча, Гвара Медіа

Зняти медальйони, не пошкодивши їх, неможливо. Це я вам як автор роботи кажу. Тож передбачити їхню долю складно. Керівництво метрополітену обіцяло, що до закінчення війни нічого не реконструюватимуть. Але я чула, що вірші Пушкіна з медальйонів вже почали стирати. Вони зроблені позолотою, тож їх буде достатньо легко видалити.

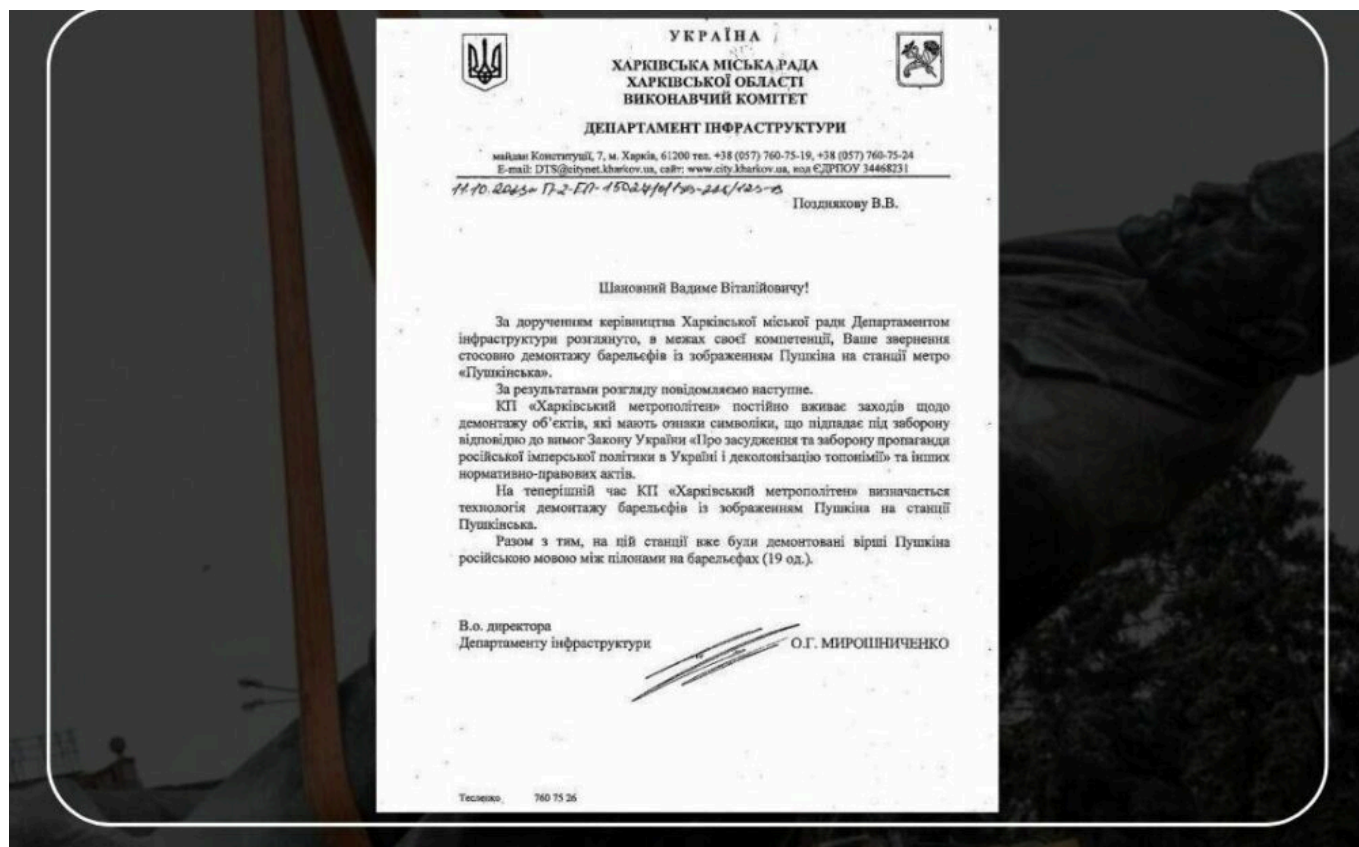
Медальйон на станції метро Пушкінська до та після демонтажу / Перше фото: Mirmetro, друге фото: Уляна Круча, Гвара Медіа

Ставлення до реконструкції станції

Жаннета Георгіївна каже, що відчуває роздвоєння, коли йдеться про деколонізацію станції метро Пушкінська. Одна її частина розуміє, що демонтаж необхідний, інша — *щосили пручається. Від цього всередині виникає глибокий сум.*

— Звичайно, шкода. Звістка про реконструкцію станції викликає негативні емоції. Втім, повірте, зараз це для мене не є темою номер один. Хоча сумно.

Відповідь департаменту інфраструктури ХМР / Скриншот: Деколонізація.Україна

Ми з чоловіком гадали, що ця робота переживе нас на сто років як мінімум. З іншого боку — я все розумію. Я живу поруч із госпіталем, в мене тут майстерня, щодня бачу наших бійців та читаю новини з фронту. Те, що,

Сподівання

Повномасштабне вторгнення не завадило Жаннеті Георгіївні продовжувати творити. Втім тепер, за словами мисткині, її казкові птахи та звірі «заряджені на Перемогу».

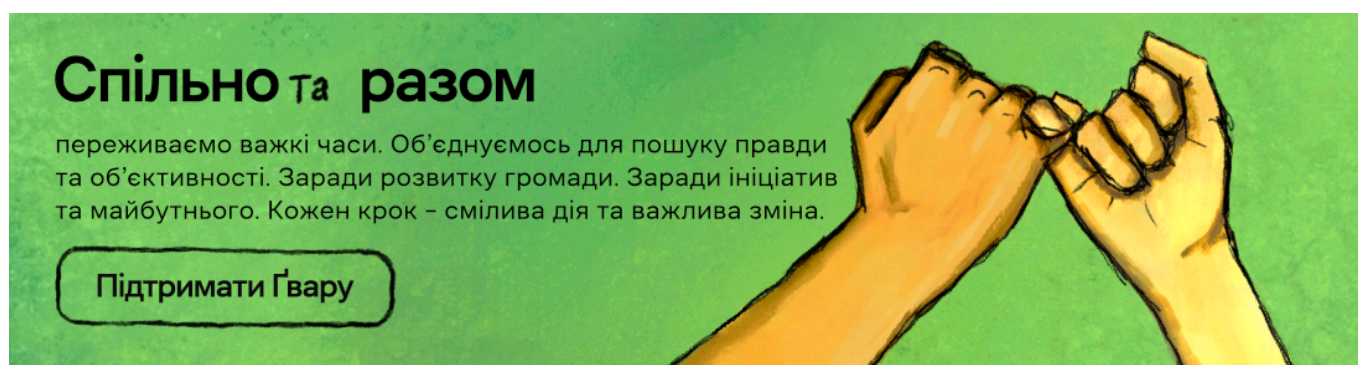
— У нас, в харківській школі, є хороші майстри. Сподіваюсь, у результаті реконструкції буде збережено той романтичний дух станції, який ми з Євгеном в неї заклали. Якщо до мене звернуться по консультацію, обов'язково допоможу в міру своїх знань та можливостей.

Читайте також:

«Вдома завжди краще, ніж на чужині». [Як живе село Бражківка після деокупації](#)

Харків'янка з єврейським корінням [про війну в Ізраїлі](#), волонтерство та кризу національної ідентичності

Як харків'янка підкорила Голлівуд та назавжди змінила балетну пачку: [історія Варвари Каринської](#)

Спільно та разом

переживаємо важкі часи. Об'єднуємось для пошуку правди та об'єктивності. Заради розвитку громади. Заради ініціатив та майбутнього. Кожен крок - смілива дія та важлива зміна.

Підтримати Гвару

#Деколонізація Харків #Культурна спадщина #Мистецтво попри війну

Останні новини

Укрпошта передала двом притулкам для тварин один мільйон гривень